

"אני עופר לא גיבור ולא נעליים

אריאלה איילון | צילום: צביקה טישלר

אחרי שנשאר משותק ברגליו בפעולה של שייטת 13 עליה קיבל צל"ש, שיקם עופר ורפל את חייו והביא לעולם שלישייה. עכשיו הוא מתאמן לקראת אולימפיאדת לונדון שבה ישתתף כנציג ישראל בחתירה לנכים ומקווה לחזור עם מדליה לזכרו של מפקדו הנערץ. "כל מה שאני רוצה אני הופך לאפשרי"

מדברים על להנגיש מקומות לנכים? אני מנגיש לעצמי כמעט כל מה שאני רוצה וצריך."

מסע ג'יפים

נפגשנו בביתו שבקדימה. כבר מהשביל הקטן המוביל אל הבית נשמעים קולות השמחה של הפעוטות, בני השמונה חודשים, שמשחקים על השטיח עם אמם שחה. "בוא לאבא", הוא אומר לאייל שזוחל על יד כיסא הגלגלים שלו, מתכופף אליו ובמיומנות אוחז בגבו של התינוק ומעלה אותו על הכיסא. אייל מחייך ומתוך המשפחתיות המרפרדת הזו הוא משחזר את ליל ה-7 ביולי 2004, שבו השתנו חייו. "הגעתי עם כוח של 18 לוחמי השייטת לשכם, לביתו של מבוקש, שעל פי המור דיעין נמצאו בו מחבלים וביניהם גם יאמן פרג', שהיה מפקד הורוע הצבאית של החזית העממית ואחד האחראים לפיגוע בכביש גזה", הוא מתאר. אחרי שירדו את גרם המדרגות הצר נכנסו לחדר. "לחשתי למפקד שלי, סרן מורן ורדי ז"ל, שאני חייב לשנות מיקום. תוך כדי, המפקד צעק למ' בוקשים וביקש שיסגירו את עצמם".

דקה וחצי השתררה דממה, ואז נשמעו יריות ונשלפו לעברם רימונים. ורפל ניסה להתעשת והבחין מולו במחבל שנשא אקדח תשעה מילי-מטר ומטווח אפס כמעט ירה על חיילי השייטת. "השבתי אש כשעוד לא שמתי לב שנפגעת, ותוך כדי התחלתי לקרוס, פשוט התקפלתי", הוא מספר. "אבל לא איבדתי את העשתונות וממצב של שכיבה הורדתי אותו". המחבל קרס עליו. "ניסיתי להזיז את הרגליים ולא הצלחתי, אבל

שהוא חותר במרץ במים הקרים של אגם בלד בסלובניה, לא מפ' סיק עופר ורפל – לוחם שייטת 13, שנפצע קשה וזכה בצל"ש – לחשוב על שלישיית התינוקות

שהשאיר בבית ושעוד מעט יראה אותם בסקיפ. באותה שנייה, כשעמית, אייל ונילי ימקדו את המבט באבא שלהם, ששר להם ושואל בקול רך: "איפה אבא, מתוקים שלי?" הוא ישכח שהוא התקווה האולימפית של ישראל בענף החתירה האקדמית לנכים, אבל ייזכר היטב באישה שלו ובילדים שכל כך התאמץ להביא לעולם. ואז הוא יעלה שוב על הסקיף שלו – אותה סירה ארוכה וצרה שמיועדת לחותר יחיד – כדי לצבור ניקוד, לשפר את הרף ולקבוע קריטריון ממשי לתחרות באולימפיאדת לונדון שתיערך ב-2012, שבה ישתתף כנציג ישראל. על קברו של מפקדו הנ' ערץ שנהרג בפעולה שבה נפצע, סרן מורן ורדי, הבטיח ורפל שלזכרו יחזור מהאולימפיאדה עם מרליית זהב.

ורפל, 29, עבר דרך ארוכה מאז נפצע ונותר משותק בשתי רגליו. הוא נשא אישה, הקים משפחה, בנה עסק משגשג ושפר בהתמדה את יכולותיו הספורטיביות. אז מתאימה לך הקלישאה המתבקשת שהשמיים הם הגבול? שאלתי אותו חמש דקות אחרי שהכרנו. "אני עופר, וכל מה שאני רוצה אני הופך לאפשרי", הוא משיב. "וזה לא שאני נכנס בקירות או מודה לשיתוק ברגליים שהביא אותי עד הלום. כזה הייתי וכזה נשארתי, ו-99 אחוז מהדברים שעשיתי לפני הפציעה אני עושה גם אחריה. כי תאמיני לי, הכל בראש."

"לגמרי מחייבות. למשל, שלא ארחם על עצמי ושאמשיך לחיות את החיים כמו שאני יודע, במרץ, באינטנסיביות ובכיף, ולכן אני לא הד' מות הקלאסית של הלוחם הנכה, שחושב חיובי ומתגבר על הדיכאון. אני עופר, לא גיבור ולא נעליים". אחרי שבוע של הרהורים שכר עם חברים דירה בתל אביב, וכשאמו שאלה אותו בדאגה איך יסתדר, הוא ענה לה שהוא עוד לא יודע אבל בטוח שיתדר. "ומיום ליום הבנתי את מה שבעצם ידעתי – שאני ככל האדם". עם שני חברים טובים נסע ורפל למסע ג'יפים של שבעה חודשים מדרום אפריקה עד אתיופיה. "במעברים שלא יכולתי לעבור עם העגלה, וחלתי על התחת. אז מה?"

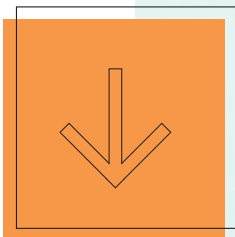
סוף המסע המפרך החזיר אותו לדירה השכורה ולהתמודדות עם חייו החדשים, שכללו מעכשיו ביקורים יומיים בבית הלוחם ובילויים. "אבל בא"

עוד לא הבנתי שהקליע שפגע לי בגב הפך אותי למשותק".

כשהוא במצב של הכרה מעורפלת, הוגדר ורפל פצוע אנוש ופונה במסוק לשיבא. אחרי חודשיים של אשפוז, שבמהלכם עבר גם שיקום קצר, השת' חרר. "מהתקופה הזאת אני זוכר שהמון חבר'ה באו לבקר אותי", הוא מספר. "ואת הרופא, עם המבט הקודר, שבא לבשר לי שאני משותק לכל החיים". בנקודת הזמן הזו התבשר שזכה בצל"ש הרמטכ"ל על הקרב שניהל בגבורה.

מהאשפוז הוא חזר לבית הוריו שבגבעת יואב ברמת הגולן, אל המקום שבו נולד ושם גדל, לדבריו, ילד פרוץ, שונא מסגרות ולימודים ומכור לגלשני רוח לטרקטורונים, לפאבים, לנשים ול' חיים הטובים. "הייתי מוכרח לנסוע דווקא לשם", הוא אומר. "לסדר לי את הקופסה במוח".

והגעת להחלטות?

הופתעו בני הזוג כשהתבשרו על שלישייה. בשק הריון אחד תאומים זהים, ובשק הריון נפרד עובר בודה. אבל ההפתעה התחלפה בדאגה, כי הרופאים הרבים שאלוהם פנו המליצו להם לדלל עוברים. "עברו עלינו ימים מאוד קשים", מספרת שחר "עם מי לא התייעצנו ואיזה פורום באינטרנט לא חרשנו".

מיואשים וחסרי אונים הגיעו לפרופ' יצחק בליקשטיין – רופא נשים בכיר מהמרכז הרפואי קפלן ויו"ר החוג העולמי לחקר הריונות מרובי עוברים. "הגיע אליי זוג צעיר חמוד ועצוב, שמצד אחד הבין היטב את הסיכון, אבל מצד שני מאוד רצה בשלישייה", הוא משחזר. "לרגע לא ראיתי מולי גבר נכה ואישה חסרת אונים, אלא גבר נחוש ואישה חסונה נפשית, שמוכנים להילחם על ההריון היקר הזה. ואז נכנסתי לדילמה לא פשוטה עם עצמי. כי הרופא שבי בהחלט תמך בהצעה החד משמעית שקיבלו, לדלל את מספר העוברים, אבל במקביל האדם שבי ראה את האישיות של שניהם. כשהנחתי בצד את שיקול הדעת המקצועי שלי, נתתי להם באהבה גדולה את ברכת הדרך להמשיך ההריון".

ראשון נולד אייל ואחריו, מאותו שק הריון, הגיה עמית. נילי יצאה אחרונה. "פתאום לא ירענו מה נעשה עם התינוקיה הזו", מספרת שחר, "אז עלינו להתנהל בבית של ההורים של עופר". שלושה חודשים התגוררה המשפחה החדשה בסלון הבית, כשאנשי המושב עוזרים 24 שעות ביממה לפי לוח תורנות מחייב. "רק אחרי שלושה חודשי פינוק כאלה התחזקנו וחזרנו איתם הביתה", אומרת שחר, "זוכרים שבתור שלנו אנחנו נעזר להם".

המציאות הכתיבה התארגנות מיידית. הרכב הוחלף, נשכרו עובדת זרה ובייביסיטר, והבית שקטן על מספר יושביו יוחלף אף הוא בקרוב.

אז זה הזמן לסמן איקס ולעבור לאתגר הבא? "לגמרי", אומר ורפל. "אני מושקע עכשיו בהפגנות של הרפתנים, עוזר לאבא שלי הרפתן ולחבריי במושב. רק מי שגדל להורים רפתנים, שמחזיקים 40 חולבות, יודע עד כמה קשים החיים שלהם. כבר כשהייתי ילד הם חינכו אותי לקום בארבע וחצי בבוקר לחליבה. מדובר בחיים שאין בהם יום ולא לילה, לא חג ולא שבת".

"ועכשיו", אומרת שחר, "כשהוא במאבק על הקריטריון האולימפי, מתגעגע אלינו בטירוף, הוא בטח מסמן איזה שיא חדש".

"99 אחוז מהדברים שעשיתי לפני הפציעה אני עושה גם אחריה, כי תאמיני לי, הכל בראש. מדברים על להגיש מקומות לנכים? אני מוגיש לעצמי כמעט כל מה שאני צריך"

מצע החגיגה נכנסה שחר לתמונה, ואחרי ארבעה חודשי חברות צמודה הצעתי לה נישואים.

על נסיבות ההיכרות ביניהם היא מרחיבה. "אל תחפשי בי את דמות האחות הרחמנייה שהתאהבה בגיבור צה"ל הצל"שניק, וחוש הע" זרה שלה לזולת הוביל אותה לקשה. הכי לא אני שבעולם", היא אומרת. "אני עוזרת? אני מסגרת? לו את התחת, הוא זה שעוזר לי ולכן כשראיתי אותו בפעם הראשונה באיזה מועדון, הוא מצא חן בעיניי כגבר, בשום אופן לא כנכה".

לצד הבילויים הקים ורפל עם שותפים חברה לטורבי-נות רוח תעשיתיות והתמקצע בחתירה. "מדובר בענף ספורט תובעני במיוחד", הוא מספר, "שמוציא אותי מהבית לירקון כל יום בחמש וחצי בבוקר, שישה ימים בשבוע, לחתירה של אלף מטר".

לאחר שנתיים הכמיהה ליי-לד התחילה להתגבש. הרופאים בישרו לזוג הצעיר שייאלצו לעבור הפריית מבחנה. "כדי להפיק זרע מנכים או ממיעוטי ספירה, נאלצים הרופאים להשתמש במכת חשמל שניתנת לגבר דרך פי הטבעת", הוא מתאר. "בפ" עולה הזו נשפכת כל תכולת הזרע, ואם יש צורך אז גם משכיחים אותה".

דילמה לא פשוטה

בינואר 2010 הוחדרו לרחמה של שחר שתי ביציות מופרות. "ובינגו, ישר הריון", היא מתארת. בסקירת האולטרסאונד הראשונה שמע הרר פא שני דפקים פועמים, אלא שבבדיקה נוספת

ורפל לפני הפציעה במדי השייטת

"פתאום לא ידענו מה נעשה עם התינוקיה הזו". שחר ועופר ורפל עם שלושת ילדיהם

Dial: my name
תתחילו לחייך שמות במקום לחייג מספרים

חולמת על מטבח חדש? פשוט חייכי:

פנל מטבחים

מהפכת חיוג השמות הגיעה לישראל! **1** נכנסים לחייג DialMyName **2** מקלידים את שם האדם/העסק **3** ופשוט במקום לחייג מספרים מחייכים שמות

להורדת החייג חינום: DialMyName.co.il או ב- Ovi / Android Market / App Store. השימוש בחייג בעלות שיחה סלולארית רגילה.